

κάποτε αὐτόπτης μιᾶς τοιαύτης συγκινητικῆς σκηνῆς, καθ' ἣν ἕνας τοιοῦτος εὐτυχῆς σύζυγος, ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῆς « ἀπολωλυίας προβατίνας » του, διεφιλονείκησεν, ὡς ἰδικόν του ἀναφαίρετον κτῆμα, τὰ δύο τέκνα, τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν αὕτη μὲ τὸν προσωρινόν της δεῦτερον κάτοχον, διὰ τὰ ὁποῖα ἐπομένως δὲν ἐκοπίασεν διόλου ὁ πρῶτος, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων μάλιστα τὸ ἕν ἦτο . . . ὕδροκέφαλον ! Καὶ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν αἷς ἐπισυνάπτω καὶ τὰς εἰκόνας των.

* * *

Ἄλλὰ, ἀγαπητέ κ. Σκόκε, βλέπω ὅτι ὑπερεπήδησα τὰ ὄρια τοῦ φιλοξενούντος με χώρου καὶ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν καὶ τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἡμερολογίου. Σταματῶ λοιπὸν ἐδῶ, ἂν καὶ εἶχα νὰ σᾶς ἀφηγηθῶ πλεῖστα ἄλλα ξεκαρδιστικά καὶ περίεργα ἐκ τῆς ἀθησοσυνιακῆς ζωῆς.

ΑΔ. Α. ΣΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἕποπτος ὁμοιότης

- Ἔερω ἕνα κύριον, ποῦ σοῦ μοιάζει τρομερά . . . Ὅποτε τὸν ἴδῶ, ξαφνιάζομαι . . . τὸν παίρνω γιὰ σένα . . .
- Δὲν πιστεύω νᾶκαμες λάθος καὶ νὰ τοῦδωσες τὰ δέκα φράγκα ποῦ μοῦ χρωσιᾶς ! . . .